

του, ὃ ἐστίν, ἀφαιρέσεισθαι τῆς σποράς, ἡμιόλιον ἐκατόλιτρον κατὰ κεφαλὴν· ἐνῶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία παράγουσι πλείωτερα. Ἀλλ' αἱ ὁμοσπονδοὶ πολιτείας συγκομίζουσι 200 ἐκατομμύρια ἐκατολίστρων ἀραβοσίτου, ἡ δὲ δαψιλὴς αὕτη παραγωγὴ οὐ μόνον ἀφθόνους περιέχει αὐταῖς πόρους διατροφῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν συντελεῖ, καὶ εἰς κατασκευὴν οἰνοπνευμάτων, καὶ εἰς ἐξαγωγὴν. ἔχουσι δὲ τοῦλάχιστον 900 κερκασφάρα ζῶα ἐπὶ 1000 κατοίκους, ἐνῶ ἡ Γαλλία, ἥτις κατὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἡ ἀπορωτέρα τῆς Εὐρώπης χώρα, μόλις ἔχει 300· ἔχουσι 1800 χοίρους ἐπὶ 1000 κατοίκους, ἡ δὲ Γαλλία οὐδ' 150. διὰ δὲ τοῦτο οἱ Ἀμερικανοὶ πωλοῦσι μέγα ποσὸν ταρίχου εἰς τὴν στερεομένην κρέατος Εὐρώπην· μόνη ἡ Ἀγγλία λαμβάνει 35 ἕως 40 ἐκατομμύρια χιλιογράμμων Ἀμερικανικοῦ ταρίχου.

Σακχαρώς ἡ βόρειος Ἀμερικὴ παράγει 32 ἐκατομμύρια, 759,000 λίτρας, οἴνου δὲ 6,358 ἐκατόλιτρα. Ἀλλὰ ὁ οἶνος οὗτος εἶναι κατώτερος τοῦ μετρίου, καὶ διὰ τοῦτο μεγάλη κατανάλωσις Γαλλικῶν καὶ Ἰσπανικῶν οἴνων γίνεται εἰς τὰς πολιτείας ἐκεῖνας. Εἶναι δὲ παράδοξον, ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ χώρα αὕτη, τοῦλάχιστον τὰ κατὰ πρῶτον ὑπὸ τῆς ὁμοσπονδίας καταληφθέντα αὐτῆς τμήματα, δὲν εἰμπόρεσαν νὰ δώσωσιν οἶνον πότιμον, ἀν καὶ πολλοὶ καὶ νοήμονες κατεβλήθησαν ἐπὶ τούτῳ ἀγῶνες. Ἡ ἀμπέλος, ἥτις εἶναι αὐτόθι ἐπιχωρία, φύεται τοσοῦτον λαμπρά, ὥστε οἱ Σκανδιναῖοι, οἱ ἰκινὰς ἐκατονταετηρίδας πρὸ τοῦ Κολόμβου ἐπιπλεύσαντες εἰς τὴν νέαν ἐκείνην Ἠπειρον, τὴν ἀμπέλον πρὸ πάντων αὐτῆς ἐθαύμασαν καὶ ὠνόμασαν τὴν χώραν Vinland, ὃ ἐστὶ χώραν τῆς ἀμπέλου. Αἱ βότρυς τῆς σταφυλῆς εἶναι μέγισται, ἀλλ' ὁ καρπὸς εἶναι κακὸς καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενος οἶνος ἀθλιος. Μέχρι τοῦδε τὰ ἐξ Εὐρώπης αὐτόθι μεταφυτευθέντα φυτευτήρια τάχιστα ἀποβλάττουσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ποιότητα. Ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἐπίμονοι ἄνθρωποι καὶ ἐπὶ τέλους θέλουσι πιθανώτατα εὐδοκμήσει.

Ἀξιοσημείωτος εἶναι καὶ τῆς βιομηχανίας ἡ ἐπίδοσις. Ἡ ἀξία τῶν βαμβακουργημάτων συμποσοῦται ἤδη εἰς 334 ἐκατομμύρια περίπου φράγκων ἀναλίσκονται δὲ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς βιομηχανίας 640,000 δέματα (μπάλες) βαμβακίου, ἥτοι τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἀκατεργάστου βαμβακίου, ὅσον παράγει ἡ χώρα. Οἱ Ἀμερικανοὶ λοιπὸν κατεργάζονται πολὺ περισσότερον βαμβάκιον ἢ οἱ Γάλλοι, διότι αἱ 460,000 τῶν δερμάτων ἐκείνων ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 117 ἐκατομμύρια χιλιογράμμων, ἡ δὲ Γαλλία δὲν μεταχειρίζεται εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην εἰμὴ 60,000,000 χιλιογράμμων περίπου. Εἶναι ἀλαθὲς, ὅτι ἂν κατὰ τὴν ποσότητα ᾔκειναι ὑποδεστέρα, ὑπερτερεῖ κατὰ τὴν ποιότητα, διότι τὰ ἀνθοδαφῆ αὐτῆς βαμβακῆρα θεωροῦνται ὡς ἀπαράμιλλα. Ἀφ' ἑτέρου οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι κατώτεροι τῶν Ἀγγλων. Τὰ βαμβακῆρὰ ὑφάσματα ὅσα κατασκευάζονται εἰς τὰς ὁμοσπονδίας πολιτείας ἤθελον ἀποτελέσει μῆκος 700,000 χιλιομέτρων, ἥτοι μῆκος ἐπτά καὶ δεκάκις καὶ ἡμισυ μεγαλῆτερον τῆς ὅλης περι-

φερείας τοῦ πλανήτου μας, καὶ τοῦτο, μὴ περιλαμβανομένων 12,600,000 χιλιομέτρων νήματος. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλία ἐξάγει ὑφάσματα μὲν βαμβακῆρὰ διπλάσια σχεδὸν τῶν εἰς τὰς ὁμοσπονδίας πολιτείας κατασκευαζομένων, νήματος δὲ ἐτι πλέον ἢ διπλάσιον. Ἐρχισαν ὁμῶς ἤδη, ὡς πρὸς τὰ κατώτερα εἶδη, οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ συναγωνίζονται μὲ τοὺς Ἀγγλους εἰς τὰς Ἀσιανὰς ἀγοράς. Καὶ ἡ κατασκευὴ δὲ τῶν μαλλίνων λαμβάνει ὁσημέραι πλείονα παρ' αὐτοῖς ἐπίδοσιν. Τῷ 1859 κατηναλιώθησαν εἰς αὐτὴν 32 ἐκατομμύρια χιλιογράμμων ἀκατεργάστου μαλλίου, καὶ ἡ ἀξία τοῦ προϊόντος συνεποσώθη εἰς 233 ἐκατομμύρια φράγκων.

Εἰς τὰς ὁμοσπονδίας πολιτείας δημοσιεύονται ἐφημερίδες πλείωτεραι ἢ ἀλλοῦ που τῆς γῆς· ὁ ὅλος ἀριθμὸς αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς 2650, τῶν δὲ περιοδικῶν συγγραμμάτων μόνον εἰς 150. Τὰ δὲ δύο ταῦτα ποσὰ ἀναλογιζόμενα πρὸς τὸ ὅλον πλῆθος τῶν ἐλευθέρων κατοίκων, δίδουσι 1 ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα πρὸς 7161 ἀνθρώπους. Ἀναλογίζομεν δὲ πρὸς τοὺς ἐλευθέρους μόνον, διότι οἱ δούλοι δὲν ἔξεύρουσι νὰ ἀναγινώσκωσιν.

Ἐν γένει δὲ παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν ὁμοσπονδίων πολιτειῶν προάγεται καθ' ἐκάστην μὲ θαυμαστὴν ταχύτητα, ὥστε μετ' ὀλίγον, εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας μεγάλας πολιτικὰς καὶ βιομηχανικὰς δυνάμεις, θέλει προστεθῇ καὶ ἄλλη μία, ὅπερ δὲν εἶναι κακὸν οὐδὲ διὰ τὰς μικράς.

ΤΟ ΧΡΥΣΟῦΝ ΡΟΔΟΝ.

Τὴν 9 Μαρτίου ε. ε. ἐτέλεσεν ὁ Πάπκς ἐν Ῥώμῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Χρυσοῦ ρόδου, ἀμέσως πρὸ τῆς λειτουργίας τῆς τετάρτης τῆς τεσσαρακοστῆς Κυριακῆς, τὴν ὁποίαν οἱ δυτικοὶ ὀνομάζουσιν ἐκ τούτου, Κυριακὴν τῶν ρόδων.

Ἡ περίεργος αὕτη τελετὴ ἀνατρέχει εἰς ἐποχὴν παναρχαίαν. Τὸ χρυσοῦν ρόδον πέμπεται ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς ἡγεμόνα, ἢ, συνηθέστερον, εἰς ἡγεμονίδα τινὰ καθολικὴν· μεταξὺ δὲ τῶν ἡγεμονίδων, αἵτινες, κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, ἔλαβον τὸ ρόδον τοῦτο, δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὴν μητέρα τοῦ σημερινοῦ βασιλέως τῆς Σαρδηνίας καὶ χήραν τοῦ βασιλέως Καρόλου Ἀλβέρτου, ἐτι δὲ καὶ τὴν βασίλισσαν τῆς Νεαπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Πάπας προσέφερε ρόδον, εὐλογηθὲν ὑπ' αὐτοῦ εἰς Γαλιτὴν κατὰ τὴν Τεσσαρακοστὴν τοῦ ἔτους 1849. Ὅταν τὸ χρυσοῦν ρόδον δὲν ἀπονεμηθῇ εἰς κανένα κατὰ τὴν διάρκειαν ὀλοκλήρου ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εὐλογίας του, τότε εὐλογεῖται πάλιν ἐκ νέου τὸ ἐρχόμενον ἔτος, μὴ ἀντικαθιστάμενον πλέον δι' ἄλλου, εἰμὴ ἀφοῦ τοῦτο δοθῇ. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται πῶς οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐν Ῥώμῃ δημοκρατικῆς κυβερνήσεως ἠδυνήθησαν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1849, νὰ κλέψωσι τὸ χρυσοῦν ρόδον, τὸ ὁποῖον ἐφυλάσσετο εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ἴδου δὲ πῶς τελεῖται ἡ εὐλογία. Τὸ Χρυσοῦν ρόδον

ΠΑΝΘΡΑ.

—*—

δορ, ἡ ὀρθότερον εἰπεῖν, ἡ ἀνθοδέσμη τοῦ Χρυσοῦ
ρόδου, (καθότι συγκροτεῖ αὐτὸ δεκάς ἀνθέων, τιθε-
μένων ἐντὸς ἀγγείου ἔχοντος σχῆμα κομψότατον καὶ
ἐργασίας ἀρίστης) ἐκτίθεται εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τραπέ-
ζης, ἐν μέσῳ δύο λαμπάδων ἀνημμένων. Εἰς τῶν
ἀνωτέρων κληρικῶν προσφέρει εἰς τὸν Πάπαν, εἰσερ-
χόμενον διὰ τὴν παρευρεθῆ εἰς τὴν λειτουργίαν, τὸ
χρυσοῦν ῥόδον. Ὁ ἄκρος Ἀρχιερεὺς, ἐνδεδυμένος χιτῶ-
να λευκὸν καὶ περιτραχήλιον, βάλλει, ἐντὸς τοῦ θυ-
μιατηρίου, τὸ ὅποιον τῷ δίδει ὁ καρδινάλιος τοῦ
ναοῦ, θυμίαμα, ἀπαγγέλλει τινὰς στίχους καὶ ἐκ-
φωνεῖ ἕνα τῶν ὠραιότερων λόγων τῆς καθολικῆς λει-
τουργίας· ἔπειτα ἐναποτίθουσιν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ ῥόδου
τοῦ ἀποταλόντος τὴν καρδίαν τῆς ἀνθοδέσμης καὶ
πρὸς τοῦτο ὄντος διευθετημένου, ὀλίγον βάλσαμον
τῆς Περουβίας, καὶ ὀλίγην κόκκινον μόσχου, τὸ φαίνει
μὲ τὸ ἡγιασμένον ὕδωρ καὶ τὸ θυμιάζει· ὁ προσε-
νεγκὼν τῷ Πάπα τὸ ῥόδον κληρικὸς, ἀναλαμβάνει
αὐτὸ καὶ τὸ φέρει, ποπορευόμενος τοῦ ἀρχιερέως,
μέχρι τοῦ ναοῦ, ὅπου κατατίθεται ἐπὶ τῆς ἁγίας
Τραπέζης κάτωθεν τοῦ σταυροῦ, ἐπὶ χρυσοκεντήτου
καὶ πολυτιμοτάτου μεταξωτοῦ ὑφάσματος, χρώμα-
τος ῥοδίνου· ἐκεῖθεν δὲ ὁ αὐτὸς κληρικὸς τὸ μετακο-
μίζει ἔπειτα εἰς τὸ ἱεροφυλαχεῖον.

Ἄλλοτε ἡ τελετὴ ἐγένετο, οὐχὶ ἐντὸς τῶν παπι-
κῶν ἀνακτόρων, ἀλλ' εἰς διαφόρους ἄλλας τῆς Ρώμης
ἐκκλησίας. Ὁ Πάπας ἀνεχώρει ἀπὸ τὰ Λατερανικὰ
Ἀνάκτορα ἐφιππος μεθ' ὅλης τοῦ τῆς αὐλῆς, ἥτις
ἀπιτέλει λαμπρὴν ἱππέων συνοδίαν· ὅταν ἐφθάνεν
εἰς τὸν ὠρισμένον ναὸν, ἐψάλλε τὴν λειτουργίαν,
καὶ, μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, ἀπεύθυνε τὴν
πρὸς τὸν λαὸν ὁμιλίαν. Ἐπειτα δὲ λαβὼν τὸ χρυ-
σοῦν ῥόδον, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ καθ' ὅν ἀνωτέρω
διεγράψαμεν τρόπον, τὸ ἐπεδείκνυσεν εἰς τὸν λαόν,
ἐξηγῶν τὴν μυστηριώδη αὐτοῦ σημασίαν. Μετὰ τὴν
τελετὴν, ἐπανερχόμενος εἰς τὰ ἀνάκτορα πάλιν ἐφιπ-
πος μεθ' ὅλων τῶν αὐλικῶν, εἶχεν εἰς τὴν χεῖρά του
τὸ χρυσοῦν ῥόδον. Τοὺς χαλινούς τοῦ ἵππου του ἐ-
κράτει ὁ ἐπαρχος τῆς Ρώμης, ἐνδεδυμένος πορφύραν
χρυσοπάρφον. Πρὸ τῆς θύρας τοῦ Λατερανικοῦ ναοῦ
ὁ ἀρχὼν οὗτος ἐβόηθη τὸν Πάπαν νὰ καταβῇ τοῦ
ἵππου, κρατῶν τὸν ἀναβολέα καὶ πρὸς ἀμοιβὴν τῆς
ὕπηρεσις ταύτης, ἐδωρεῖτο εἰς αὐτὸν ὁ Πάπας τὸ
Χρυσοῦν ῥόδον, τὸ ὅποιον οὗτος γονυπετὴς λαμβά-
νων, ἠτπάζετο μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαδίας τοὺς πό-
δας τοῦ Πάπα.

Ἐφέτος ἡ λειτουργία ἐφάλη ὑπὸ νεωστὶ τινος προ-
χειρισθέντος Γάλλου Καρδινάλιου· ὅλοι τοῦ ἱεροῦ
γούντος, τῶν παρευρισκομένων καὶ τῆς ἁγίας τραπέ-
ζης οἱ στολισμοὶ ἦσαν χρώματος ῥοδίνου· αὐτοῦ
τοῦ Πάπα ὁ μανδύας καὶ τὸ περιτραχήλιον, καθὼς καὶ
τῶν Καρδινάλιων ὁ χιτὼν, ἡ ζώνη, καὶ τὸ περιώ-
μιον εἶναι τοῦ αὐτοῦ χρώματος, τὸ ὅποιον διατη-
ροῦν καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἥτις, εὐλόγως
λαβὼν, ὠμομάσθη Κυριακὴ τῶν ῥόδων.

Τί κερδίζουν οἱ ἱατροὶ εἰς τὴν Ἰνδικήν.—Οἱ
ἱατροὶ δὲν κερδίζουν σήμερον εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὅσα
ἄλλοτε, καὶ μάλιστα καθ' ἣν ἐποχὴν διώκει τὴν
χώραν ταύτην ὁ ἀδελφὸς τοῦ λόρδου Οὐελλιγκτῶνος,
ὁ μαρκίων Οὐελλεσλέυς· καὶ ὅμως εἰς κἀνὲν μέρος
τῆς Εὐρώπης τὰ ὠφελήματα αὐτῶν δὲν δύνανται
νὰ παραβληθῶσι μὲ τὰ ὠφελήματα τὰ ὅποια ἔχου-
σι καὶ τώρα ἀκόμη εἰς τὴν γῆν ἐκείνην τῆς ἐπαγ-
γελίας. Πρὸ εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα ἐτῶν, οἱ δύο
ὀνομαστότεροι ἱατροὶ τῆς Καλκούττης εἰσέπραττον
κατ' ἔτος 10 ἕως 15,000 λίρας ἤτοι 280 ἕως 420,
000 δραχμάς. Καθ' ὅσον ἡ πόλις αὕτη ἀπέβαινε
ἐμπορικωτέρα καὶ ἀγγλικωτέρα, ἡλαττοῦτο καὶ τὸ
ποσὸν τῶν ἱατρικῶν ἀντιμισθιῶν· τὰ νῦν δὲ ἡ λαμ-
προτέρα πελατεία δὲν παρέχει κατ' ἔτος πλείονας
τῶν 250,000 δραχμῶν· πῶς ἄρα, τὸ ὅποιον,
μ' ὅλην τὴν ὕφεσιν αὐτοῦ, θέλουσι ζηλεύσει, ὑποθέ-
τομεν, οἱ ἱατροὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὁ γενικὸς διοικητὴς ἀντι-
προσωπεύει τὸν ἡγεμόνα, ἡ καλχτέρα, ἡ ἐντιμωτέρα
καὶ ἡ ἐπικερδεστέρα θέσις εἶναι ἡ τοῦ ἱατροῦ τοῦ
γενικοῦ διοικητοῦ, ἥτις δὲν παρέχει εἰς τὸν ἔχοντα
αὐτὴν εὐτυχῇ ἄνθρωπον ὀλιγωτέρας τοῦ 40,000
δραχμῶν κατ' ἔτος.

Εἰς τὴν Καλκούτταν δὲν εἶναι συνήθεια νὰ πλη-
ρόνωνται οἱ ἱατροὶ διὰ πᾶσαν ἐπίσκεψιν, οὐδὲ νὰ
στέλλωσιν οὗτοι λογαριασμὸν ἀντιμισθίας. Λί οἰκο-
γένειαι πληρόνουσι τὸν ἱατρὸν αὐτῶν κατ' ἔτος καὶ
τὸν ἔχουσιν εἰς τὴν διάκρισιν των· ὥστε ἄνθρωπος
κατοικῶν εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ ἱατροῦ, τὸν στέλλει,
εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, 1500 δραχμάς, ἐνῷ ἄλλος
κατοικῶν ἡμίσειαν λεύγαν μακρὰν καὶ ἔχων πολυ-
ἀριθμὸν οἰκογένειαν δὲν τὸν στέλλει περισσότερα·
ἀλλ' αἱ πλούσιαι οἰκογένειαι δίδουσι συνήθως εἰς τὸν
ἱατρὸν των κατ' ἔτος 2500 ἕως 3000 δραχμάς.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἱατροὶ λαμβάνουσι σύνταξιν, με-
τὰ εἰκοσαετῇ μὲν ὑπηρεσίαν 5000 δρ. κατ' ἔτος·
μετὰ εἰκοσιονετῇ δ' ἐτῶν ὑπηρεσίαν, 8,000 δραχμ.
μετὰ τριακονταδύο, 9500 δρ. μετὰ τριακονταπέντε,
13,000 δρ. μετὰ τριακονταοκτώ, τέλος, 18,000
δρ. Εἰς τὸν χρόνον τοῦτον περιλαμβάνεται καὶ τριε-
τὴς ἀπουσίας ἀδεία.

Ἐπὶ πᾶτιν, οἱ ἱατροὶ ἐσύστησαν αὐτόθι ἰδίαν οἰ-
κονομικὴν ἐταιρίαν, ἥτις, διατηρουμένη ἀπὸ τῆς συν-
δρομῆς ὅλων, πληροῖται εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἐτη-
σίαν σύνταξιν 8,000 δραχμῶν, μετὰ δεκαεπτὰ ἐ-
τῶν ὑπηρεσίαν· ὥστε ὁ στρατιωτικὸς ἱατρὸς, μετὰ
δεκαεπτὰ ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν, ἐπανερχε-
ται εἰς τὴν ἐστίαν του μὲ 13,000 δραχμῶν ἐτη-
σίαν σύνταξιν.

— Πιθανότης περὶ τῆς ἀνευρέσεως τῶν Πολι-
τειῶν τοῦ Ἀριστοτέλους. — Ὁ γνωστὸς Γάλλος
φιλόλογος Οὐλλεμαίος, ἐπιχειρήσας κατ' αὐτὰς νέαν